

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!!!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 04/12/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 270

NIỆM PHẬT NHẤT ĐỊNH TÂM BÌNH KHÍ HÒA, KHÔNG CÓ BẤT CỨ MONG CẦU

Khi chúng ta niệm Phật, chúng ta mong mình không còn phiền não, đạt được nhất tâm bất loạn và mong cầu rất nhiều thứ, Hòa Thượng nói: **“*Đây là chúng ta vừa niệm Phật vừa vọng tưởng*”**. Chúng ta chỉ cần một câu **“*A Di Đà Phật*”** niệm đến cùng. Chúng ta niệm Phật là để được vãng sanh nên chúng ta không cần vừa niệm Phật vừa cầu được vãng sanh. Hòa Thượng từng kể, trong đạo tràng, nếu chúng ta cho rằng mình niệm Phật nhiều hơn người khác, lạy Phật được nhiều hơn người khác, chúng ta cho rằng mình giỏi hơn người thì chúng ta đã có tâm hiếu thắng. Hòa Thượng nói: **“*Người niệm Phật nhất định phải tâm bình, khí hòa*”**. Chúng ta dùng tâm bình lặng niệm Phật thì mới có thể có thành tựu. Phần lớn chúng ta đều hiểu điều này nhưng chúng ta thường làm sai! Trong cuộc sống hằng ngày, chúng ta có rất nhiều mong cầu, chúng ta mong việc tốt nhanh thành công, mong việc xấu nhanh qua đi thì đây là chúng ta đã có tâm mong cầu. Tất cả đều do nghiệp lực của chúng sanh chiêu cảm. Phật đã nói: **“*Cộng nghiệp sở cảm*”**.

Hôm qua ở đây có mưa vô cùng lớn, sáng nay, nhà khách nơi tôi thờ Hòa Thượng bị ngập, tôi ở đây 20 năm chưa bao giờ có hiện tượng này, tôi lo rằng những người ở nơi hạ nguồn sẽ bị thiệt hại nặng bởi mưa lũ. Trên **“*Kinh Kim Cang*”**, Phật đã nói: **“*Thế gian vô thường, khổ, không, vô ngã*”** nhưng chúng ta thường cho rằng mọi thứ là thật. Chúng ta tu hành pháp môn Tịnh Độ, chúng ta làm không đúng nguyên lý nguyên tắc nên không có thành tựu.

Hòa Thượng nói: **“*Kinh A Di Đà*” là đại pháp viên đốn, trên Kinh đã nói, nếu từ một ngày đến bảy ngày mà nhất tâm thì liền có thành tựu. Nếu chúng ta chân thật như lý như pháp tu hành pháp môn niệm Phật thì bảy ngày đã có thành tựu. Thế nhưng chúng ta phải ghi nhớ là phải tu hành như lý như pháp.**

Tôi giảng nói những lời này rất rõ ràng, tường tận để mọi người đặc biệt chú ý, phải như lý như pháp". Nếu chúng ta niệm Phật không như lý như pháp, ngày ngày sống trong ảo danh ảo vọng thì không thể có thành tựu.

Trước đây, có một người tổ chức đạo tràng niệm Phật trong bảy ngày, họ cho rằng, chỉ cần niệm Phật bảy ngày thì sẽ đạt được bất niệm, tự niệm, nhất tâm bất loạn, rất nhiều người đã tin theo. Đây là họ niệm Phật với tâm mong cầu, những người học trò thì mong cầu đạt được nhất tâm bất loạn, người Thầy thì muốn thành tựu bá đồ nên sau đó đạo tràng này đã tan rã.

Hòa Thượng nói: ***"Nếu chúng ta không hiểu một cách rõ ràng, chúng ta niệm Phật một cách liều mạng trong bảy ngày bảy đêm thì chúng ta sẽ bị bệnh thần kinh! Chúng ta bị tẩu hỏa nhập ma vì quá nóng vội, không như lý như pháp. Người niệm Phật thì khi niệm Phật, tâm phải bình, khí phải hòa, không có bất cứ một dục niệm nào thì mới có thể niệm thành công. Nếu chúng ta còn có dục vọng, còn có ý niệm thì chúng ta sẽ dễ dàng gặp Ma. Bởi vì chúng ta có dục vọng thì Ma sẽ đáp ứng dục vọng. Hay nói cách khác, chúng ta đã đưa thóp để người khác nắm. Nếu chúng ta không có bất cứ dục vọng nào thì Ma sẽ không có cách gì"***. Nếu chúng ta muốn có tiền thì Ma sẽ đem tiền đến, chúng ta muốn có danh thì họ sẽ cho chúng ta danh vậy thì họ đã nắm thóp chúng ta. Nếu chúng ta không có một chút dục vọng nào thì họ sẽ không có bất cứ biện pháp nào để chi phối chúng ta.

Khi chúng ta bị bệnh, chúng ta thường niệm Phật để mong hết bệnh, chúng ta tưởng rằng điều này hợp lý nhưng đây là chúng ta vừa niệm Phật vừa vọng tưởng. Tôi cũng thường phạm phải việc này, nhờ sự nhắc thức của Hòa Thượng, tôi dần tan nhạt với ý niệm mong cầu này. Tôi quán, bệnh khổ là do nghiệp chướng, bao giờ tôi hết nghiệp chướng thì tôi sẽ hết bệnh. Khi chúng ta niệm Phật thì Phật A Di Đà biết rất rõ công phu của chúng ta, Phật sẽ an bài rất thỏa đáng, mọi sự, mọi việc trong đời sống của chúng ta. Trên Kinh Phật thường nhắc nhở chúng ta về việc này!

Hằng ngày chúng ta niệm Phật nhưng chúng ta có rất nhiều mong cầu! Chúng ta thường mong cầu mua may, bán đắt hoặc tai qua nạn khỏi, mong nghiệp chướng được tiêu trừ thậm chí mong cầu sớm được vãng sanh. Chúng ta tưởng rằng mình mong cầu sớm được vãng sanh là đúng, nhưng đây cũng là chúng ta đang mong

cầu. Nếu chúng ta đủ phước duyên để vãng sanh thì Phật A Di Đà sẽ tự biết. Phật A Di Đà biết tường tận nghiệp duyên của chúng ta, chúng ta không cần phan duyên.

Hòa Thượng Tịnh Không từng nói: ***“Hòa Thượng Hải Hiền không có tuổi thọ nhiều như vậy, nhưng Phật A Di Đà mong muốn Ngài ở thế gian lâu một chút để làm biểu pháp của người niệm Phật cho chúng sanh thời Mạt Pháp, đến khi cơ duyên chín muồi thì Ngài mới xả báo thân về Cực Lạc”***.

Trước khi Hòa Thượng Hải Hiền vãng sanh, Ngài cầm quyển sách do Hòa Thượng Tịnh Không viết, trong đó có nói: ***“Muốn Phật pháp hưng chỉ có tăng khen tăng”***. Trong Phật pháp có tám vạn bốn ngàn pháp môn, đây giống như trong vườn hoa có rất nhiều những loài hoa khác nhau. Chúng ta thích hoa hương dương không có nghĩa là người khác cũng thích, chúng ta không thể chặt bỏ những loài hoa khác. Nếu ở thế gian, Phật pháp chỉ có một pháp môn thì Phật pháp không thể tồn tại đến ngày hôm nay.

Phật không nói một pháp mà trên ***“Kinh Pháp Hoa”***, Phật đã nói: ***“Vì chúng sanh không tiếp nhận được pháp Nhất Thừa cho nên ta phải nói Nhị Thừa và Tam Thừa”***. ***“Pháp Nhất Thừa”*** là pháp giúp chúng ta thành Phật. Không phải người nào cũng muốn trở thành Phật, có những người chỉ mong muốn đời này và đời sau giàu sang hay có người muốn đời sau được sinh lên cõi trời làm Tiên Nhân.

Ngày nay, có nhiều người báng bỏ pháp môn Tịnh Độ, tôi biết một vị từng tu hành pháp môn Tịnh Độ, vị này cũng đã dịch và huy động tiền để in ***“Kinh Vô Lượng Thọ”*** do mình dịch nhưng hiện tại họ đã không tin pháp môn Tịnh Độ nữa. Ở các ngôi chùa ở Việt Nam, đặc biệt là những ngôi chùa ở miền Bắc, ở phía trước chùa, các Tổ Sư đều khắc chữ ***“Nam Mô A Di Đà Phật”***. Khi tôi còn nhỏ, tôi nghe các Thầy kể bà cụ thân sinh của Hòa Thượng Thích Thiện Hoa đã lão thật niệm Phật vãng sanh. Các Thầy nói, mặc dù xung quanh ngôi mộ của bà thường có trâu bò đến ăn cỏ nhưng đất trên mộ của Bà vẫn vun cao lên.

Khi còn nhỏ, tôi học tiếng Hán với Hòa Thượng Tịnh Thuận, Thầy đã dạy tôi 214 bộ và một số Kinh như ***“Kinh A Di Đà”***, ***“Kinh Bát Đại Nhân Giác”***, ***“Kinh Phổ Môn”***. Khi đó, tôi thích chơi hơn là thích học, sau 20 năm, tôi quay về thăm

Sư Ông, khi biết tôi dịch đĩa của Hòa Thượng Tịnh Không, Sư Ông đã nói: “*Vị Hòa Thượng này rất đặc biệt!*”, thời gian đó tôi đang dịch bộ đĩa Hòa Thượng giảng “*Kinh Vô Lượng Thọ*” lần thứ 10. Một lần, tôi ngồi nói chuyện với Sư Ông gần hai giờ, Sư Ông nói với tôi: “*Ngồi đi, lâu lâu mới được gặp thiện tri thức để nói chuyện!*”. Tôi nghe Sư Ông nói như vậy thì hết hoảng vì tôi là học trò và khi còn nhỏ tôi là một học trò nghịch ngợm.

Thầy Định Huệ tham gia công tác dịch thuật tại trung tâm phiên dịch Định Quang, Thầy dạy lớp Hán Nôm cho các Thầy Cô và tham gia dịch bộ từ điển Phật Học, Thầy nói với tôi: “*Thường ngày, con đều nghe bộ “Kinh Vô Lượng Thọ” này!*”. Thầy đã lớn tuổi nhưng khi nói chuyện Thầy rất khiêm cung. Tôi đã từng tặng Thầy một tấm hình Phật A Di Đà. Bác sĩ nói Thầy có một khối u trong cuống bao tử, nếu can thiệp vào khối u thì sẽ không giữ được tính mạng. Khi đó, Thầy nói với mọi người: “*Không cần can thiệp vào khối u, Thầy về niệm Phật, lạy Phật khi nào chết thì chết*”. Thầy nói với tôi, mỗi ngày, Thầy lạy Phật tám giờ mà cảm giác như chỉ mới lạy Phật khoảng 10 phút. Tôi sửng sốt khi nghe những lời này. Sau nhiều năm, Thầy vẫn sống khỏe mạnh.

Hòa Thượng Minh Cảnh là vị Hòa Thượng trong hàng cao phẩm của giáo hội Phật giáo, trưởng trung tâm phiên dịch Phật Quang, trưởng ban biên soạn bộ từ điển Phật Học Việt Nam, Hòa Thượng Minh Cảnh nói: “*Hòa Thượng Tịnh Không giảng Kinh Hoa Nghiêm rất đặc biệt*”. Khi có người nhờ Ngài hiệu đính các bản dịch pháp của Hòa Thượng Tịnh Không thì Ngài bảo tôi làm việc này. Ban đầu, tôi từ chối vì không có thời gian nhưng sau đó, tôi nghĩ lại, nếu tôi không xem lại mà bản dịch có nội dung sai thì lỗi là do tôi. Hòa Thượng Minh Cảnh và các vị Hòa Thượng có trình độ Hán Học uyên thâm đều rất tán thán Hòa Thượng Tịnh Không!

Khi sắp vãng sanh, Hòa Thượng Tịnh Thuận nói bốn câu, bốn câu này đã được khắc trên bốn phiến đá ở chùa: “*Đừng tu danh tu lợi. Đừng tu dục tu tình. Đừng tu gian tu dối. Đừng tu quanh tu quẹo*”. Có những người tu gian, tu dối nên không thành công và cho rằng pháp môn niệm Phật không có thành tựu. Trước khi mất, Sư Ông dặn Thầy trụ trì: “*Khi tôi chết không được để nhục thân này quàn ở nhà thờ Tổ, hãy để nhục thân của tôi ở bên Tăng đường. Sau khi tôi chết, không được làm Ma chay, không cúng tuần thất, không kết hoa, không kết trái*

lãng phí, hằng năm cũng không cần phải cúng giỗ. Nếu tôi chết buổi sáng thì buổi chiều mang chôn, dùng ván ghép lại thành quan tài, rồi dùng xe ba gác đẩy ra nghĩa địa chôn”. Những người chân thật tu hành, xa lìa danh lợi mới có thể có tâm cảnh xem nhẹ danh vọng, ảo vọng ở thế gian như vậy!

Hòa Thượng Tịnh Thuận chưa từng thọ giới Tỳ kheo mà chỉ thọ giới Sa-di, mấy chục năm Ngài chỉ là một Sa-di, Ngài tự cho mình là người phải luôn kính nhường, ở phía sau người khác. Một vị Hòa Thượng tu hành có thành tựu như vậy mà tán thán Hòa Thượng Tịnh Không, trong khi, có những người không có một chút thành tựu nào mà dám báng bổ Ngài!

Người niệm Phật không có bất cứ một mong cầu gì thì sẽ không có chướng ngại. Nếu chúng ta có mong cầu thì chúng ta đã mở đường cho dục vọng sinh khởi. Người thế gian thích danh vọng, tiền tài nhưng tất cả đều không phải là thật. Gần đây, sau khi xảy ra những trận lũ lụt, rất nhiều người đã bị mất tất cả tài sản. Trên **“Kinh Kim Cang”** Phật nói: **“Thế gian vô thường, khổ, không, vô ngã”**. Không có cái ta, không có gì là thật. Nhà bác học Einstein đã từng phát hiện ra rằng vật chất không thật sự tồn tại, sau khi đọc Phật Kinh, ông nhận ra rằng Phật đã nói những lời này cách đây gần 3000 năm. Chúng ta biết bản chất sự thật của thế gian không phải để chúng ta sầu bi mà chúng ta biết để sống có ý nghĩa, có giá trị. Thế gian chân thật là vô ngã, điều này Phật đã nói từ rất lâu!

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải dùng tâm gì để niệm Phật? Phải dùng tâm bình, khí hòa, không mong cầu bất cứ thứ gì!”**. Ở thế gian, chúng ta dùng tâm chân thành, bình đẳng, từ bi để làm việc thì việc làm đó nhất định có kết quả tốt. Nếu chúng ta thích ảo danh, ảo vọng thì sẽ bị bị ảo danh, ảo vọng nắm thóp, nếu chúng ta thích tiền thì yêu ma quỷ quái sẽ cho chúng ta tiền để sai sử chúng ta, biến chúng ta thành nô lệ. Trong **“tài, sắc, danh, thực, thụ”**, chúng ta nặng thứ nào thì Ma cho chúng ta thứ đó, khiến chúng ta mất phương hướng. Có những người ban đầu tích cực làm những việc lợi ích chúng sanh nhưng sau đó họ chỉ làm để thỏa mãn tham cầu của bản thân.

Hòa Thượng nói: **“Người niệm Phật tâm phải thanh tịnh. Người chân thật niệm Phật thì ngay đến việc vãng sanh cũng không cầu, không cầu nhất tâm bất loạn, không cầu công phu thành khối, không cầu bất cứ thứ gì mà chỉ một câu “A Di Đà Phật” niệm đến cùng”**. Sáng nay, khi tôi đọc những lời này tôi

cũng giết mình! Nếu chúng ta vừa niệm Phật vừa cầu vãng sanh thì đây là chúng ta đang vọng tưởng. Câu nói này giúp những người niệm Phật phản tỉnh!

Hôm qua, khi viết thư pháp, tôi định viết câu: “*Niệm bất nhất bất sinh Tịnh Độ, ái bất trọng bất sinh Ta Bà*” nhưng sau đó tôi viết chữ “*Nhất*” trước, nên tôi đổi thành viết: “*Nhất niệm bất nhất bất sinh Tịnh Độ*”. Chúng ta không nhất tâm niệm câu “*A Di Đà Phật*” mà vẫn xen tạp thì không thể vãng sanh Tịnh Độ. Hòa Thượng nói: “*Chúng ta niệm Phật mà chúng ta mong cầu vãng sanh, mong cầu công phu thành khối vậy thì chúng ta đã sai rồi!*”.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta chỉ cần một câu “A Di Đà Phật” niệm đến cùng, chúng ta niệm mấy ngày thì tự nhiên được nhất tâm, tự nhiên thấy Phật vãng sanh. Điều này giống như nước chảy vào trong hốc đá, tự nhiên sẽ có ngày đầy”. Khi công phu của chúng ta đủ thì tự nhiên chúng ta có thành tựu. Chúng ta phải nên hiểu đạo lý này!*”. Rất nhiều người niệm Phật không được nghe những lời này hoặc nghe nhưng nghe một cách lơ là, qua loa nên họ niệm Phật không có thành tựu. Ở thế gian, nếu chúng ta mong muốn mọi sự, mọi việc đều tốt đẹp thì chúng ta đã sai. Chúng ta không cần mong muốn, chúng ta chỉ cần làm với tâm chân thành, khi chúng ta đủ chân thành thì mọi việc tự nhiên tốt đẹp, viên viên mãn mãn, mọi thứ sẽ tràn đầy, chu đáo, hợp tình hợp lý. Lời dạy của Hòa Thượng rất chân thành, thông thiết!

Hòa Thượng từng nói: “*Bạn có biết không, có những người chê bai cả Thích Ca Mâu Ni Phật, chê bai cả Khổng Lão Phu Tử! Chúng ta là phàm phu họ chê bai thì cũng là bình thường!*”. Khổng Lão Phu Tử là “*vạn thế sư biểu*”, tấm gương của muôn đời; Thích Ca Mâu Ni Phật là “*Thiên nhân chi đạo sư, tứ sanh chi từ phụ*”, Phật là Thầy của Trời Người, Cha lành của bốn loài là thấp sanh, hóa sanh, noãn sanh, thai sanh.

Hòa Thượng nói: “*Cho nên người niệm Phật không nên mong cầu bất cứ thứ gì! Chúng ta có mong cầu là còn vọng niệm, nếu chúng ta có tâm hiểu thấu vậy thì tâm hiểu thấu sẽ dẫn đạo chúng ta*”. Chúng ta cho rằng mình phải làm việc gì đó hơn người thì tâm chúng ta đã không bình lặng. Chúng ta dùng tâm chân thành, thanh tịnh, từ bi làm thì mọi việc tự nhiên tốt.

Hòa Thượng nói: ***“Tâm hiếu thắng là tâm muốn hơn người khác, việc này là không thể được! Người ở thế giới Tây Phương Cực Lạc không có tâm hiếu thắng, cho nên loại tâm này vạn nhất không nên có! Hằng ngày, nếu chúng ta niệm một vạn câu, hai vạn câu Phật hiệu, chúng ta cho rằng mình là người niệm nhiều nhất thì tâm đó là tâm Ma”***. Nếu trong nội tâm chúng ta sinh khởi tâm này thì chúng ta đã mở cửa để Ma dẫn dụ. Người khác khen chúng ta niệm Phật tốt, làm việc gì đó tốt thì chúng ta vui, khi có người chê thì chúng ta nổi giận, đây là chúng ta đã có tâm mong cầu.

Chúng ta phải tận tâm tận lực làm đúng như lời Phật, lời Thánh Hiền dạy là được, không cần phải sinh tâm hiếu thắng hay buồn khổ. Hòa Thượng từng nói: ***“Chúng ta làm được việc là vì mọi người có phước”***. Chúng ta làm được việc tốt là do rất nhiều nhân duyên kết thành, do mọi người có phước, không phải do năng lực của chúng ta. Nhờ có hoàn cảnh, nhờ nhiều yếu tố nhân duyên thì chúng ta mới làm được việc. Chúng ta phải đặc biệt chú ý việc này!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót.

Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập Mang lại lợi ích cho mọi người!